

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
udvalg@ft.dk

Udvalget

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 24. maj 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 30 (L 178 – bilag 6), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget.

26. maj 2016

J.nr. 2016 - 621

Spørgsmål nr. 30:

”Ministeren bedes kommentere supplerende henvendelse fra af 24. maj 2016 fra Foreningen af Rejsearbejdere.dk om L 178, jf. L 178 – bilag.”

Svar:

Jeg vil generelt bemærke, at enkelte af de temaer, Rejsearbejdere.dk nævner, ikke relaterer sig til det fremsatte lovforslag.

Der spørges med den første del af henvendelsen til en situation, hvor der anvendes en såkaldt ”personale-karussel”, hvor der oprettes en filial i Danmark af et firma, der er etableret i et andet EU-land. I det beskrevne eksempel er der i den danske filial ansat udenlandsk arbejdskraft i 180 dage.

I det omfang de pågældende ansatte er ansat af den danske filial, vil disse ansatte være at betragte som vandrende arbejdstagere og ikke udstationerede lønmodtagere i henhold til udstationeringsloven. Der er ikke herved taget stilling til disse lønmodtageres skattemæssige forhold.

Er de pågældende ansatte derimod ansatte i det udenlandske etablerede firma vil de være at betragte som (virksomhedsinternt) udstationerede til Danmark og vil i denne situation skulle anmeldes til RUT, uanset at den danske filial måtte have et CVR-nummer.

Der peges endvidere i henvendelsen på, at det bør være muligt for en faglig organisation at anmode Arbejdstilsynet om at ”undersøge det udenlandske firma og firmaets danske filial”, uanset om der er indgået en kollektiv overenskomst.

Jeg skal hertil bemærke, at afgrænsningen af i hvilke situationer, der skal være adgang for en faglig organisation til at anmode Arbejdstilsynet om at undersøge den udenlandske virksomhed og dennes aktiviteter i etableringslandet, er baseret på den partsenighed, der blev opnået i Beskæftigelsesministeriets Implementeringsudvalg om implementeringen af håndhævelsesdirektivet, og som er udtryk for en afbalanceret tilgang mellem henholdsvis lønmodtagerorganisationernes og arbejdsgiverorganisationernes ønsker.

Jeg skal supplerende hertil bemærke, at der er en mangeårig praksis for, at regeringen følger anbefalinger fra Beskæftigelsesministeriets Implementeringsudvalg i forbindelse med implementering af direktiver indenfor det arbejdsretlige område.

Jeg skal yderligere fremhæve, at det fremgår af bemærkningerne til L 178, at baggrunden for forslaget om parternes adgang til at anmode Arbejdstilsynet om at undersøge den udenlandske virksomheds forhold i etableringslandet er, at parterne i højere grad end i dag vil kunne varetage opgaven med at håndhæve indgåede kollektive overenskomster. Dette vurderes at falde indenfor rammerne af håndhævelses- og udstationeringsdirektivet, idet der henvises til, at håndhævelsesdirektivet artikel 10, stk. 4 og 5 anerkender arbejdsmarkedets parter rolle i forbindelse med tilsynet med overholdelsen af løn- og arbejdsvilkår. Det vil være opfyldt i de situationer, hvor der er indledt en fagretlig sag.

Jeg skal minde om, at håndhævelsesdirektivet skal sikre håndhævelse af udstationeringsreglerne, og at implementeringen således beror på den nationale implementering af udstationeringsdirektivet. Derfor skal forslag om yderligere beføjelser til arbejdsmarkedets parter vurderes ud fra, om der er regler, der fra parternes side skal føres tilsyn med.

For så vidt angår transportområdet bemærkes, at området primært er reguleret af godskørselsloven, men at spørgsmålet ikke ses at have relevans for de fremsatte lovforslag, jf. min indledende bemærkning.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen